

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 27P/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213215749
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7213215749.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého Y. Š., O.. XX.X.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, na návrh otca V. Š., O.. XX.XX.XXXX, trvale bývajúceho X. Č. O. H. P. Č.. XXX, zastúpeného Mgr. Tomášom Balážom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom na Štúrovej ulici č. 1 v Žiline, za účasti matky Z. M., O.. XX.X.XXXX, trvale bývajúcej O. Y. H. Č.. X X. M., prechodne O. H. L. Č.. X X. M., v konaní o zmene umiestnenia maloletého dieťaťa takto

rozhodol:

Mení rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4C 55/2004 zo dňa 16.8.2005 a zveruje maloletého Y. Š., O.. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený a povinný sa o maloletého osobne starať, zastupovať ho a spravovať jeho majetok.

Zaväzuje matku prispievať na výživu maloletého Y. výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa od právoplatnosti tohto rozsudku do budúcnosti, ktoré výživné je matka povinná platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám otca.

V prevyšujúcej časti konanie zastavuje.

O náhrade trov štátu bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletého Y. doručil tunajšiemu súdu dňa 12.7.2013 návrh, ktorým žiadal o zmenu pôvodného rozhodnutia súdu vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, ktorým rozhodnutím bol maloletý zverený do starostlivosti matky a žiadal maloletého zveriť do svojej osobnej starostlivosti s tým, že matka bude oprávnenou sa s maloletým stykať neobmedzene. Svoj návrh odôvodňoval zmenou pomerov na strane matky maloletého, ktorá vyústila do pricestovania maloletého Y. k otcovi 2.2.2012 vlakom do miesta bydliska otca, kde mu dieťa malo oznámiť, že s matkou nechcelo ďalej bývať a chcelo zostať s otcom., avšak na naliehanie matky sa syn vrátil späť do Košíc, v období podávania predmetného návrhu sa správanie a konanie matky dostalo do štádia nezlúčiteľnosti s vychovávaním maloletého syna, keďže matka v nadmernej miere začala každodenne užívať alkoholické nápoje spôsobom ohrozujúcim aj zdravie samotnej matky, ako aj maloletého syna, otec poukazoval na rozumovú vyspelosť syna, ktorý bol vo veku 14 rokov a ktorý bol schopný pochopiť celkovú situáciu a jednoznačne vyjadriť svoj názor.

Matka sa k návrhu otca písomne nevyjadрила.

Kolízny opatrovník vo svojej písomnej správe doručenej súdu dňa 23.9.2014 vzhľadom na zistené nejednoznačné stanovisko maloletého Y., pokiaľ ide o jeho vôľu, s ktorým z rodičov v tom čase chcel žiť, kolízny opatrovník navrhoval nariadiť vo veci znalecké dokazovanie s cieľom zistenia, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady k riadnej výchove dieťaťa; pričom šetrením pomerov kolízny opatrovník v tom čase zistil, že otec žil v rodinnom dome v Č. u svojich rodičov, bol osobou samostatne zárobkovo činnou, maloletý Y. navštevoval 4. ročník X-E. gymnázia v Košiciach, kde dosahoval veľmi dobré študijné výsledky; u kolízneho opatrovníka konštatoval veľmi dobré vzťahy s oboma rodičmi a vôľu zostať radšej asi pri matke, dôvodiac, že matka v tom čase nepila, liečila sa a v prípade, ak by sa situácia opätovne zmenila, v takom prípade by chcel odísť k otcovi nastálo; matka priznala závislosť od alkoholu, pričom absolvovala liečenie v Centre pre drogovú závislosť a v čase šetrení sa liečila ambulantne, bola vydatou od roku 2006, z ktorého manželstva jej pribudla vyživovacia povinnosť voči synovi G., O.. X.XX.XXXX, s rodinou bývala v 3-izbovom byte, kde Y. mal samostatnú izbu spolu s maloletým bratom G., otec dieťaťa výživné na maloletého nezasielal pravidelne v zmysle rozhodnutia súdu, matka potvrdila, že maloletý po návrate z prázdnin u otca 1.9.2013 prejavil vôľu zostať bývať s otcom, avšak musel nastúpiť do školy, preto zostal pri matke a matka vyjadřila podozrenie, že dieťa je ovplyvňované otcom; v tom čase matka s návrhom otca nesúhlasila.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky, otca, maloletého Y., kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi, nariadením znaleckého dokazovania a zistil tento skutkový stav:

Výkon rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému Y. bol naposledy upravený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4C 55/2004 zo dňa 16.8.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.9.2005 a ktorým bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a na čas po rozvedení manželstva bola schválená rodičovská dohoda o zverení maloletého Y. do osobnej starostlivosti matky, o zaviazaní otca prispievať na výživu maloletého sumou 1.000,- Sk mesačne, pričom pri schvaľovaní tejto rodičovskej dohody vychádzal zo zistení, že matka sa o dieťa v tom čase riadne starala, bola zamestnanou, dosahovala priemerný mesačný čistý príjem 28.000,- Sk, otec bol taktiež zamestnaným a dosahoval priemerný mesačný čistý príjem 10.000,- Sk mesačne.

Na výzvu tunajšieho súdu Okresný súd v Trenčíne uznesením sp.zn. 26P 235/2013 zo dňa 23.1.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.2.2014, preniesol svoju miestnu príslušnosť na tunajší súd a spis tunajšiemu súdu vrátil 13.3.2014.

Z evidenčných pomôcok tunajšieho súdu bolo zistené, že otec v minulosti podával návrhy na nariadenie predbežných opatrení, ktorými návrhmi žiadal o predbežné zverenie maloletého Y. do jeho osobnej starostlivosti, takýto návrh podal dňa 6.2.2012 a tento jeho návrh bol zamietnutý uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 23P 62/2012 zo dňa 20.3.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.4.2012, z dôvodu neosvedčenia potreby okamžitého zásahu do pomeru účastníkov, obdobný návrh otec podal 4.7.2013 a taktiež tento jeho návrh bol zamietnutý z dôvodu neosvedčenia potreby zásahu do pomerov účastníkov, uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 27P 159/2013 zo dňa 8.7.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7CoP 264/2013 zo dňa 9.8.2013, ktoré uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 19.8.2013 a napokon takýto návrh otec doručil súdu 4.3.2014 a opätovne návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý, keďže otec opätovne neosvedčil ním uplatňovaný nárok.

Z evidenčných pomôcok tunajšieho súdu bolo zistené, že ďalšie manželstvo matky maloletého bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 27P 185/2013 zo dňa 16.10.2013, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2013 a ktorým rozsudkom na čas po rozvedení manželstva účastníkov bolo rozhodnuté o zverení maloletého syna matky G. M., O.. X.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti jeho otca, pričom matka bola zaviazaná prispievať na výživu tohto dieťaťa výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku okrem iného súdu zistil, že matka v uvedenom konaní pripustila svoje dlhodobé problémy so závislosťou od

alkoholu, v súvislosti s čím podstúpila v minulosti liečenie, počas ktorého starostlivosť o maloletého G. i o maloletého Y. zabezpečoval v tom čase jej manžel, nebola evidovaná na úrade práce, keďže z evidencie úradu práce bola 20.3.2012 vyradená z dôvodu nespôlupráce s úradom práce, nepoberala žiadne dávky a nemala žiadne príjmy, mala ukončené gymnázium a nadstavbu cestovný ruch.

Súd vzhľadom na zotrvávanie otca na ním podanom návrhu aj vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 11.6.2014, na nesúhlas matky so zmenou umiestnenia maloletého, ktorý nesúhlas predniesla vo svojej výpovedi na tom istom pojednávaní, ako aj vzhľadom na zistenie z výpovede maloletého, že tento sa sám nevedel rozhodnúť, v starostlivosti ktorého rodiča by chcel byť do budúcnosti, keďže, ako sám uviedol, bol citovo naviazaný na oboch rodičov a chcel, aby o jeho umiestnení do starostlivosti toho ktorého rodiča do budúcnosti rozhodol súd, súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie uznesením sp.zn. 27P 81/2014 zo dňa 16.6.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.8.2014 a vypracovaním znaleckého posudku poveril PhDr. Valériu Samselyovú.

Znalkyňa doručila súdu znalecký posudok dňa 20.3.2015, a to znalecký posudok Č.. XX/XXXX, pričom znalecký posudok bol vypracovaný až k uvedenému termínu z dôvodu, že matka so znalkyňou riadne nespôlupracovala, na prvý termín vyšetrenia sa nedostavila bez ospravedlnenia, na termín stanovený na december 2014 sa znova nedostavila, za súčinnosti s tunajším súdom bolo nariadené predvedenie matky k znalkyni na január 2015, ktorý pokus zostal neúspešným, následne po zistení novej adresy matky bol stanovený termín na marec 2015, z účasti na ktorom sa matka ospravedlnila a po dohode so znalkyňou sa dostavila až na ďalší termín v marci 2015, a to 10.3.2015.

Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že maloletý prechováva k matke pozitívne citové väzby, správaním sa matky je však výrazne zneistený a má k nej ambivalentný postoj, napriek týmto pozitívnym citovým väzbám k obojmu rodičom citovú prioritu u maloletého má otec, negatívny vzťah maloletého k otcovi znalkyňou zistený nebol, k matke bol zistený ambivalentný postoj, nie negatívny, nebolo zistené znalkyňou negatívne ovplyvňovanie maloletého vo vzťahu k žiadnemu z rodičov, ani prejavy, ktoré by signalizovali páchanie psychického alebo fyzického násillia. Rodičovské správanie matky bolo sýtené dostatočne rozvinutými emočnými spôsobilosťami, matka mala svojho syna úprimne rada, mala k nemu ochranársky postoj, v prípade prísneho abstinenčného režimu bola schopná zvládať jeho výchovu, jej aktuálny zdravotný stav bol závislý na kontinuálnej liečbe psychiatra. Otec mal adekvátne mentálne, v tom čase žiadúco zrelé osobnostné a sociálne predpoklady zvládať záťaž rodičovskej role. Znalkyňa vyhodnotila, že lepšie osobnostné predpoklady v danej situácii pre výchovu maloletého mal otec a znalkyňa doporučovala ponechať vtedy už fungujúci stav, kedy maloletý bol v osobnej starostlivosti svojho otca a s matkou sa stretával na základe vlastných rozhodnutí a možností po zohľadnení školských povinností a miesta bydliska.

Za vypracovanie znaleckého posudku súd uznesením sp.zn. 27P 81/2014 zo dňa 24.3.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.5.2015, priznal znalkyni odmenu vo výške 521,92 Eur, ktorá jej bola vyplatená v sume 150,- Eur z preddavku zloženého otcom a zostávajúcej časti 371,92 Eur bola vyplatená predbežne z finančných prostriedkov štátu.

Medzičasom sa matka presťahovala k svojim rodičom O. H. L. Č.. X X. M..

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.5.2015 súd zistil, že šetrením tohto úradu práce v mieste bydliska otca bolo zistené, že otec spolu s maloletým žili v domácnosti u rodičov otca v ich rodinnom dome, s tým, že na noc chodievali do ďalšieho domu rodičov otca nachádzajúceho sa taktiež v Č.R. na rovnakej ulici, pričom išlo o štandardne vybavené domácnosti, matka otca dieťaťa je riadne zamestnanou a otec otca dieťaťa je živnostníkom rovnako ako otec maloletého, ktorý podniká spoločne so svojim otcom, maloletý má vlastnú izbu, ktorá je riadne zariadená, maloletý je v starostlivosti otca v podstate od 1.7.2014, v zmysle ním prejavenej vôle, od 18.8.2014 bol i prihlásený k trvalému pobytu na adrese Č., P. XXX, na náklady spojené s bývaním otec maloletého prispieva svojim rodičom mesačne sumou 200,- Eur.

Maloletý Y. od septembra 2014 sa stal študentom 1. ročníka T. X. O. U. O. X., kde dosahoval dobré študijné výsledky, do školy dochádzal autobusom, s čím súviseli náklady cca 20 Eur mesačne. V rámci školy absolvoval lyžiarsky výcvik, za čo bol uhradený poplatok 200,- Eur. Vo voľnom čase sa venuje

futbalu a občas s otcom hráva hokej. Pravidelne navštevuje alergologickú ambulanciu a stomatológa. Maloletý navštevuje matku v Košiciach, kam cestuje spolu s otcom, v priemere raz za dva mesiace cez víkend, je s ňou v pravidelnom telefonickom kontakte, dva až trikrát do týždňa.

Ako vyplýva zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, matka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 14.4.2014, dávky v hmotnej núdzi jej vyplácané nie sú.

Od októbra 2011 do marca 2013 matka pracovala v E. M., k čomu uviedla, že pracovný pomer skončila z dôvodu nepravidelného príjmu. Na základe dohôd o vykonaní práce bola zamestnankyňou Z. H. X. M. od 19.9.2011 do 30.6.2012 a od 5.9.2012 do 31.12.2012, v spoločnosti H.-F. F. F..E..D.. od 19.8.2013 do 3.9.2013, v spoločnosti Z. B. I. W. F..E..D.. od 5.11. do 5.11.2013 a v spoločnosti P. F..E..D.. od 26.2.2014 do 31.3.2014.

Spoločnosť H.- F. F. F..E..D.. vo svojej správe súdu oznámila, že matka počas trvania pracovného pomeru u nich mala čistý príjem spolu 246,26 Eur, pričom pracovný pomer ukončila ku dňu 3.9.2013, v prípade zotrvania v tomto pomere mohla dosahovať hrubý mesačný príjem 450,- Eur.

Spoločnosť P. F..E..D.. O. súdu oznámila, že matka u nich pracovala na dohodu o vykonaní práce, počas ktorého pracovného pomeru dosiahla vo februári 2014 čistý príjem 6,46 Eur, v mesiaci marec čistý príjem 1,24 Eur.

Zo správy spoločnosti Z. B. I. W. F..E..D.. súd zistil, že matka u nich dosiahla spolu čistý príjem 16,02 Eur a pracovný pomer bol skončený s ňou v skúšobnej dobe zo strany zamestnávateľa.

Z. H. X. M. súdu oznámila, že počas trvania pracovného pomeru na základe dohody o pracovnej činnosti matka u nich dosiahla spolu čistý príjem 565,38 Eur v období od 19.9.2011 do 30.6.2012 a spolu čistý príjem 411,48 Eur v období od septembra 2012 do decembra 2012.

Z daňového priznania otca za rok 2014 súd zistil, že otec za uvedený rok podal prázdne daňové priznanie.

Z daňového priznania otca za rok 2013 vyplývajú ním vykázané príjmy 7.864,50 Eur, výdavky 6.675,- Eur, základ dane 1.189,50 Eur, daň 0,- Eur.

Otec vo svojej výpovedi uviedol, že jeho príjmy sa pohybujú v rozpätí od 600 do 700 Eur mesačne v čistom, pričom podniká v oblasti autodopravy.

Otec cestou svojho právneho zástupcu dňa 7.7.2015 ospravedlnil svoju neúčasť na vytýčenom pojednávaní konanom dňa 22.7.2015 a poukázal na rodičmi uzavretú dohodu o zverení maloletého Y. do osobnej starostlivosti otca s možnosťou dieťaťa stretávať sa s matkou podľa jeho vlastného uváženia a v prílohe k tomuto stanovisku otec doložil fotokópiu rodičmi uzavretej písomnej dohody uzavretej dňa 14.8.2014 o vyššie uvedenom, o dohodnutí sa rodičov o zverení maloletého Y. do osobnej starostlivosti otca s tým, že matka bude oprávnená sa s maloletým stretávať neobmedzene vždy po predchádzajúcej dohode s otcom.

Matka dňa 21.7.2015 súdu písomne ospravedlnila neúčasť na pojednávaní vo veci dňa 22.7.2015, súhlasila s tým, aby vo veci bolo pojednávané v jej neprítomnosti a žiadala, aby súd rozhodol v zmysle rodičovskej dohody, ktorú uzavreli s otcom dieťaťa.

Kolízna opatrovníčka prítomná na pojednávaní vo veci dňa 22.7.2015, ktoré bolo vykonané v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti rodičov, doporučila rodičovskú dohodu v záujme maloletého schváliť.

Podľa ust. § 25 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

(2) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

(3) Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

(4) Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

(5) Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa ust. § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa ust. § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

(2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

(3) Výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti

a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(2) Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

(3) V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

(4) Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa ust. § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a rozhodol o zmene umiestnenia maloletého Y. do starostlivosti otca v zmysle rodičmi uzavretej rodičovskej dohody, rešpektujúc i závery vo veci vypracovaného znaleckého posudku, ktorým znalec jednoznačne doporučil zverenie a ponechanie maloletého v starostlivosti otca dieťaťa, vzhľadom na zmenu pomerov, ktorá nastala predovšetkým na strane matky dieťaťa v dôsledku jej vyššie popísaných zdravotných problémov, ktoré jej spôsobujú problémy v zabezpečovaní osobnej starostlivosti o maloletého Y. a ktoré jej problémy viedli aj k zmene vzťahu dieťaťa k matke, k jeho ambivalentnému postoj k nej.

Pri stanovení výšky výživného súd vychádzal z návrhu otca dieťaťa, ktorý pôvodne navrhoval pri zmene umiestnenia maloletého do jeho starostlivosti zo strany matky výživné neurčovať alebo prípadne určiť len minimálne zákonom stanovené výživné, pričom súd prihladol na to, že matka je dlhodobo nezamestnanou, zdroj svojich príjmov si dopĺňa iba príležitostnými brigádami ako je uvedené vyššie a okrem maloletého Y. toho času má vyživovaciu povinnosť aj voči ďalšiemu maloletému synovi, maloletému G..

V prevyšujúcej časti pokiaľ otec žiadal upraviť styk matky s maloletým neobmedzene, konanie súd zastavil, keďže rodičia zhodne žiadali styk matky s dieťaťom rozhodnutím súdu neupravovať.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).